

Šlienavos ir Viršužiglio parapijos leidinys

Kas, jei viskas, ko aš norėčiau – tai tylus, lėtas, paprastas gyvenimas? Kas, jei aš jaučiuosi laimingiausias ramioje erdvėje? Jei aš noriu gyventi taikoje su šiuo žinojimu apie save?

Pasaulis – tokia triukšminga vieta! Aplink garsiai šaukia apie tai, kad reikia blaškytis, kažko siekti, tapti geriausiu, uždirbti, pirkti, nugalėti ir norėti vis daugiau. Daugiau ir geriau...

Aukoti ramybę, poilsį, tylą vardan produktyvumo... Siekti viską atlikti geriausiai... Jūsų gyvenimas turi būti ryškus, garsus... Darykite kažką grandiozinio, arba – sudie...

O kas, jei man tai netinka? Kas, jei tas nuolatinis bėgimas ir idealumo siekis atima gyvenimo džiaugsmą ir varo mane į neviltį ir išsekina?

Nejaugi to, kad aš toks, koks esu, gyvas, nors ir neidealus, – nepakanka?

Kas, jei savo gyvenime aš nieko idealaus nepasieksiu, išskyrus tai, kad tiesiog būsiu žmogus, vyras ar moteris, sūnus ar duktė, sesuo ar brolis? Jei būtent mano artimieji ir draugai yra patys svarbiausi mano gyvenime, aš juos myliu, ir jei tektų vėl rinktis – kaskart rinkčiausi juos. Argi šito nepakanka?

Kas, jei aš nenoriu rašyti knygų, kurti didelį biznį ar skaityti paskaitas didelei auditorijai? Jei aš tiesiog noriu būti savaip ir daryti kaip darosi?

Kas, jei aš noriu ramiai gyventi, auginti ir kurti šiltą namų atmosferą savo aplinkoje? Galbūt, aš nesu idealus namų šeimininkas, kulinaras ar sodininkas, bet tiesiog norisi, kad mano kuklūs namai, nors ir neįrengti pagal madingų dizainerių reikalavimus, visada būtų jaukūs ir kupini ramybės. ➡

Toliau paskutiniame psl.

**“Aš niekuo nesigirsiu,
nebent mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kryžiumi,
dėl kurio pasaulis man yra nukryžiuotas,
ir aš – pasauliui.”**

Gal 6, 14

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Iz 50, 5–9a; Ps 114, 1–6. 8–9; Jok 2, 14–18

Psalmės atliepas

Viešpaties Artume aš keliauju pasaulyje – tarp gyvųjų.

Evangelija pagal Morkų (8, 27–35)

Jėzus su mokiniais keliavo į Pilypo Cezarėjos kaimus. Kelyje klausė mokinius: „Pasakykite, kuo mane žmonės laiko?“ Jie atsakė: „Vieni – Jonu Krikštytoju, kiti – Eliju, tretį – dar kuriuo iš pranašų“. Tada jis paklausė: „O jūs kuo mane laikote?“ Petras jam atsakė: „Tu esi Mesijas“. Tuomet Jėzus griežtai įsakė niekam apie jį nekalbėti.

Ir jis ėmė juos mokyti, jog reikia, kad Žmogaus Sūnus daug kentėtų, būtų seniūnų, aukštųjų kunigų bei Rašto aiškintojų atmestas, nužudytas ir po trijų dienų prisikeltų. Jis tai kalbėjo visiškai atvirai. Tada Petras, pasivadinęs jį į šalį, ėmė drausti. Jėzus atsigręžęs pažiūrėjo į mokinius ir subarė Petrą: „Eik šalin, šėtone, nes mąstai ne Dievo, o žmonių mintimis!“

Pasišaukęs minią ir savo mokinius, Jėzus prabilo: „Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, teima savo kryžių ir teseka manimi. Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras; o kas pražudys savo gyvybę dėl manęs ir dėl Evangelijos, tas ją išgelbės.“

Evangelijos komentaras (pagal popiežiaus Pranciškaus komentarą):

Sekmadienio Evangelijoje girdime, kaip Jėzus, keliaudamas į Pilypo Cezarėją, klausia savo mokinių, kuo žmonės jį laiko. Atsakymų sulaukia įvairių: vieniems jis – Jonas Krikštytojas, kitiems – Elijas ar kuris nors kitas pranašas. Tuomet Jėzus kreipiasi tiesiai į savo mokinius: „O jūs kuo mane laikote?“ Petras visų mokinių vardu atsako: „Tu esi Mesijas.“ Matydamas Petro tikėjimą, kuris visuomet yra Dievo suteikta malonė, Jėzus atvirai papasakoja mokiniams, koks likimas Jo laukia Jeruzalėje: Žmogaus Sūnui teks daug kentėti, Jis bus nužudytas, tačiau po trijų dienų prisikels. Tai išgirdęs Petras pasipiktina, nusiveda Jėzų į šalį ir ima Jam priekaištauti. Kokia Jėzaus reakcija? Jėzus labai griežtai subara Petrą: „Eik šalin, šėtone!“

Jėzus mato, – sako popiežius Pranciškus, – kaip Petro, kitų apaštaly, taip pat ir mūsų viduje Tėvo suteiktai malonei trukdo piktojo gundymas. Mes esame gundomi nevykdyti Dievo valios. Pranešdamas apie laukiančią kančią ir mirtį, Jėzus nori padėti savo sekėjams suprasti, kad Jis yra nuolankus ir tarnaujantis Mesijas. Jis yra nuolankus tarnas, klusnus Tėvo valiai. Dėl to, kreipdamasis į minią, Jėzus sako, kad visi, kurie seka Jo pavyzdžiu, irgi turi būti tarnai. „Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, teima savo kryžių ir teseka manimi.“

Sekti Jėzumi reiškia imti savo kryžių – kiekvienas jį turi – ir eiti paskui Jį. Pasak popiežiaus, tai nėra lengvas greitos sėkmės ir trumpalaikės šlovės kelias. Tai kelias, vedantis į tikrą laisvę, į išsivadavimą iš egoizmo ir nuodėmės. Reikia kategoriškai atmesti supasaulėjusią mąstyseną, kuri į gyvenimo centrą stato savąjį „aš“ ir savo interesus, nes ne to Jėzus nori iš mūsų! Jėzus sako, kad tas, kas pražudys savo gyvybę dėl Jo ir dėl Evangelijos, ją išsaugos, atgaus atnaujintą, pilnatvišką ir autentišką. Jėzus mums sako, kad sekimas juo veda į prisikėlimą, į nesibaigiantį gyvenimą su Dievu. Apsisprendimas sekti mūsų Mokytoju ir Viešpačiu, kuris tapo visų tarnu, reikalauja atidaus Jo žodžio klausymosi skaitant Evangeliją bei švenčiant sakramentus.

Mąstymo pabaigoje popiežius klausia: „Ar jaučiate troškimą sekti Jėzumi? Pagalvokite apie tai. Melskitės. Leiskite, kad Viešpats jums kalbėtų.“

Švenčiausioji Mergelė, kuri sekė Jėzų iki pat Kalvarijos, tepadedą mums apvalyti savo tikėjimą juo netikrų Dievo atvaizdų, ištikimai sekti Kristumi ir laikytis Jo Evangelijos.

Tegul kasdieninis atsakymas į klausimą „Kas man yra Jėzus?“, vis paskatins eiti tikresnio tikėjimo ir susidraugavimo su Juo keliu.

Jėzus Kristus. Kas Jis?

Krikščionys – tai sako jau pats vardas – yra Kristaus sekėjai. Bažnyčia tikėjimo išpažinime Kristų vadina „tikru Dievu ir tikru žmogumi“. Dievas ir žmogus – ar tai suderinami dalykai? Kas yra Jėzus Kristus? Kas Jis yra man?

Tikras žmogus

Vieną atsakymą randame istoriniame Jėzaus Nazariečio asmenyje, kurį mums priartina Naujojo Testamento raštai, ypač evangelijos. Jų dėka susitinkame su Jėzumi, kaip su žmogumi, prabilusiu apie Dievą iki tol negirdėtomis sąvokomis, leidusiu tiesiogiai patirti Dievo buvimą. Žmonės jautė: Jis yra daugiau nei pranašas. Per Jį reiškėsi gydanti Dievo galia. Šią patirtį atspindi Naujojo Testamento pasakojimai apie Jėzaus įvykdytus stebuklus. Su Juo sielos didžiulės viltys. Kai buvo nuteistas myriop ir nukryžiuotas, atrodė, kad visos viltys žlugo.

Tikras Dievas

Po mokytojo mirties pasimetę ir baimės apimti Jėzaus mokiniai iš pradžių užsisklendė. Bet netrukus vėl ėmė reikštis viešumoje, su nepaprasta jėga ir drąsa skelbdami Jėzaus Evangeliją. Šis lūžis leidžia nujauti Velykų paslaptį. Netikėtas ir nesuvokiamas Jėzaus prisikėlimas, įsitikinimas, kad šitas Jėzus, kuris „buvo prikaltas prie kryžiaus, numiręs ir palaidotas“, yra gyvas, atvėrė mokiniams visiškai kitą Jėzaus asmens aspektą: Jėzus yra Viešpaties pateptasis (hebr. *messiah*, gr. *christos*), Jis – daugiau nei žmogus, nes mirtis neįstengė uždaryti Jo kape. Jėzus Kristus yra Viešpats, Jis iš tiesų yra Dievas.

Atpirkėjas ir išganytojas

Įsikūnydamas žmoguje – Jėzuje iš Nazareto, Dievas prisiėmė žmogaus gyvenimą ir mirtį, idant įlietų į juos tikrąjį, dievišką gyvenimą. Todėl apsisprendimas pripažinti Jėzų ir susieti su Juo savo gyvenimą atveria žmogui kelią į išganymą: „Jeigu lūpomis išpažinsi Viešpatį Jėzų ir širdimi tikėsi, kad Dievas Jį prikėlė iš numirusių, būsi išgelbėtas“ (Rom 10, 9). Kristus, tikinčiam žmogui, yra Atpirkėjas ir Išganytojas.

Bažnyčios mokymas

Žmogaus protu suvokti prisikėlimo liudininkų patirtį ir rasti jai deramą žodinę išraišką iki šiol tebėra Bažnyčios mokymo bei teologijos uždavinys. Ypač pirmieji penki krikščionybės amžiai paženklinti sudėtingų polemikų dėl kristologinės dogmos ir mokymo apie Jėzų Kristų. Tuomet susiformavo galutinė ir iki šiol tebegaliojanti tikėjimo išpažinimo formuluoė: Jėzus Kristus yra „tikras Dievas ir tikras žmogus“, „vienos prigimties su Tėvu“. Jo dieviškoji ir žmogiškoji prigimtys tarpusavyje yra „nedalomos ir nesusipynusios“, išlaikančios savitumą viename asmenyje.

Kelias į gyvenimą

Kadangi Dievo Sūnus gyveno žmogaus gyvenimą, todėl Jis gali būti vadinamas „sūnumi“, „Dievo vaiku“. Dar daugiau – apaštalas Paulius žmones vadina „Dievo įpėdiniais“ ir „Kristaus bendrąįpėdiniais“ (Rom 8, 17). O kadangi buvimas Dievu ir buvimas žmogumi Jėzuje Kristuje susiję, tarp žmogaus ir Dievo nebelieka neįveikiamos atskirties. Mirtingas žmogus per Kristų gauna priėjimą prie amžino, tikrojo Dievo gyvenimo. Jėzus Kristus pats yra kelias (žr. Jn 14, 6), vedantis mus į gyvenimą.

* * * * *

KOKS MAN YRA JĖZUS?

- Jo užuojauta didžiulė, neišmatuojama ir amžina. Jo užuojauta visuomet didesnė už mano nuodėmes ar nepasitikėjimą.
- Jis skandalingai atleidžiantis, ne taip kaip mes. Jo malonės liepsna sunaikina gėdą.
- Jo kantrybė begalinė, o gerumas niekad nesibaigia.

KOMUNIJOS, IŠPAŽINTIES IR SUTVIRTINIMO SAKRAMENTAMS RUOŠIMASIS

Siekdami krikščioniško gyvenimo sąmoningumo, kviečiame visus Šlienavos ir Viršužiglio parapijiečius, norinčius ruoštis sakramentų šventimui, kreiptis į parapijos kleboną iki spalio mėn. Paskambinkite arba parašykite žinutę tel. nr.: 8 688 37142.

Spalio pradžioje susirinksime, apsitarsime ir pradėsime ruošą.

- Jo meilė tokia įtikinanti..., ji gydo mus. Ji sunaikina visas mūsų pretenzijas ir atkuria laimę.
- Jo gerumas nesuvokiamas ir šokiruojantis..., Jis sugėdina religiška gerą žmogų.
- Tai laimingiausias asmuo, kurį pažįstu, niekas netemdo saulėtos Jo nuotaikos.
- Jis entuziastingai ir karštai siekia mūsų.
- Jis stebėtinai nuolankus ir švelnus, bet taip pat galingas karys – Karalius, kuris mėgsta kovoti ir kuris juokiasi iš savo priešu.
- Jis turi nuostabią tarną dvasią, kuriai nereikia jokio titulo, statuso ar padėties, tačiau kuri su džiaugsmu duoda pavyzdį paprastai, širdį sušildančiai tarnystei kitiems.
- Jo meilė sužavi. Ji paima į nelaisvę ir liepia mums būti tokiais pat.
- Jo meilė gali įveikti bet kokį priešišumą, ypač baimę, gėdą, žemą savivertę.
- Jis niekuomet nepildys mūsų nuodėmių ar nesėkmių sąrašo.
- Jo gailestingumo negalima tinkamai suprasti ar išreikšti..., tik patirti! Vienintelis būdas, kuriuo galime paaiškinti Jo gailestingumą – tai patiems būti gailestingiems!
- Atpirkėjas Jėzus suteikia mums vertę Tėvo akyse.
- Jis mato mūsų galimybes ir joms kalba. Jis leidžia mums išpildyti viską, ką norėtų, kad mes matytume ir žinotume apie save.
- Jis dažniausiai ne toks, kokį mes įsivaizduojame, nes pranoksta mūsų įsivaizdavimą.

Pagal Graham Cooke, „Dievo charakteris“

⇒ **Kas, jei aš žmogus, kuris džiaugiasi mažais džiaugsmais, bet taip pat skiria laiką savišvietai ir kūrybai? Kuris mokinasi matyti grožį, išmokti mylėti, bet ne visada laikosi įvairiausių šiuolaikinių bendravimo standartų, nes širdimi jaučia, kas geriausiai tinka būnant paprastam žmogui?**

O kas, jei man netinka pašėlęs šiuolaikinės visuomenės gyvenimo tempas, ir aš net negaliu pradėti gyventi tokiu ritmu? Aš matau aplink daug žmonių, kurie pilni energijos, ištvermės ir puikiai jaučiasi, gyvendami tokiu tempu, bet žinau, kad asmeniškai man reikalinga tylą ir ramybę – tik tuomet yra sveiki mano kūnas, siela ir dvasia. Argi dėl to su manimi kažkas ne taip?

Kas, jei dėl savo gyvenimo būdo aš niekaip neįtinku kitiems, nors ir gerbiu juos ir jų pasirinkimus? Jei niekam nieko neperšu, bet tiesiog noriu tarpusavio supratimo ir nuoširdaus bendravimo?

Kas, jei aš priimsiu save tokį, koks esu? Jei nustosiu barti save už neatitikimą standartams, kad gyvenčiau su savimi be priekaištų sau? Kas būtų, jei pripažinčiau, jog mano pašaukimas – tylus, paprastas, gražus, ramus gyvenimas..., kad būčiau savimi ir tuo, kuo gyvenasi?

Aš manau, kad šito man ir mums pakanka...

Pagal Kristos O'Reili tekstą

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Adresas: Žalioji g. 23, LT-53143, Šlienava, Kauno r.

Tel.: 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

Parapijos banko sąskaita: Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija; jm. kodas: 191289430,

AB "Swedbank" bankas, sąskaitos Nr. LT367300010002243406.

Leidinį paruošė kun. Rimas.